

ตระกูลผู้สืบทอดตำแหน่งเจ้าครองแคว้นมัตสึโมโต้ 6 ตระกูล 23 รุ่น					
	ชาสะ รินโค	ตระกูลอิชิคาวะ (1590-1613)	1. คาสึมาสะ 80,000 โคลุ*	2. ยาสึนากะ	
	ซังโก บิชิ	ตระกูลโอคาซาวาระ (1613-1617)	3. ฮิเดมาสะ 80,000 โคลุ*	4. ทาคาซานะ	
	ฮานาเระ มุคซุ โบชิ	ตระกูลโทคะรุ่นก่อน (1617-1633)	5. ยาสึนากะ 70,000 โคลุ*	6. ยาสึนาโอะ	
	มารุ นิ มิตสึบะ อาโออิ	ตระกูลมัตสึโคระ (1633-1638)	7. นาโอะมาสะ 70,000 โคลุ*		
	อุโรโมชิ นิ ทาเตะ มกโค	ตระกูลโฮดะ (1638-1642)	8. มาซาโมริ 100,000 โคลุ* (ส่วนของแคว้นมัตสึโมโต้ 70,000 โคลุ*)		
	มารุ นิ ทาชิ โอโมดะกะ	ตระกูลมิซึโนะ (1642-1725)	9. ทาคาคิโยะ 11. ทาคานาโอะ 13. ทาคาโมโตะ 70,000 โคลุ*	10. ทาคาโมโตะ 12. ทาคาจิเกะ 14. ทาคาจิเนะ	
	ฮานาเระ มุคซุ โบชิ	ตระกูลโทคะรุ่นหลัง (1726-1869)	15. มิตสึจิเกะ 17. มิตสึยาชิ 19. มิตสึโยชิ 21. มิตสึทสึระ 23. มิตสึฮิสะ 60,000 โคลุ*	16. มิตสึโอะ 18. มิตสึมาสะ 20. มิตสึยุกิ 22. มิตสึชิเนะ	

*หน่วยปริมาณผลิตผลข้าว

การเข้าชมภายในปราสาท

เวลาเปิดให้เข้าชม: 8.30 ถึง 17.00 น. (เข้าชมภายในบริเวณปราสาทได้ถึง 16.30 นาฬิกา)

ช่วงวันที่ปิดไม่ให้เข้าชม: 29 ธันวาคม ถึง 31 ธันวาคม (อย่างไรก็ตามควรตรวจสอบเวลาเปิดช่วง 1-3 มกราคม)

สำนักงานดูแลปราสาทมัตสึโมโต้

4-1 มารุโนะอุจิ อำเภอมัตสึโมโต้ จังหวัดนากาโน่ 390-0873

โทร: 0263-32-2902 แฟกซ์: 0263-32-2904

URL <https://www.matsumoto-castle.jp/>

ที่มา

ปราสาทมัตสึโมโต้มีที่มาจากปราสาทฟูคาชิที่ถูกสร้างขึ้นในต้นสมัยเอโช(ปี1504-1520)ในยุคที่มีสงคราม ซึ่งเมื่อเข้าสู่ยุคแห่งสงครามแล้วสถานการณ์ในบ้านเมืองมีความวุ่นวายมาก ตระกูลโอคาซาวาระซึ่งดำรงตำแหน่งขุนนางสูงโทะของแคว้นชินาโนะจึงได้ย้ายที่พำอาศัยของตนที่เคยตั้งในเขตอิคาวะ (เขตที่ตั้งอยู่ศูนย์กลางของที่ราบมัตสึโมโต้ซึ่งเรียกในสมัยนั้นว่าชินาโนะฟูซุ) ไปยังเขตฮาซาชิซึ่งตั้งอยู่ในเชิงเขาภาคตะวันออก และบรรดาศักดิ์ก็ได้พากันสร้างปราสาททรงโอบรอบปราสาทฮาซาชิเพื่อปกป้องปราสาทหลักด้วย ซึ่งปราสาทฟูคาชิที่ถูกสร้างขึ้นในช่วงเดียวกันตรงด้านหน้าปราสาทฮาซาชิเพื่อปกป้องปราสาทหลักเช่นกัน จากนั้นจึงเก็บทาเคดะแห่งแคว้นคาอินันได้มาจับไล่ตากาโดกิ โอคาซาวาระและยึดครองบริเวณนี้เพื่อเป็นฐานที่มั่นในการปกครองแคว้นชินาโนะ แต่หลังจากนั้นในสมัยเท็นโชปีที่ 10 (ปีค.ศ.1582) ซาดาโยชิ โอคาซาวาระได้ปราสาทฟูคาชิกลับคืนมาโดยลวงโอกาสความวุ่นวายเมื่อเหตุการณ์ที่วัดซอนโนจิเกิดขึ้น และเปลี่ยนชื่อปราสาทนี้เป็นปราสาทมัตสึโมโต้

การก่อสร้างเห็นชู(หอปราสาท)

ในสมัยเท็นโชปีที่ 18 (ปีค.ศ.1590) ฮิเดโยชิ โทโยโทมิได้รวมประเทศให้เป็นปึกแผ่นหลังโจมตีปราสาทโอดะวาระและเอาชนะอุจินาโอะโฮโจแล้วสั่งให้อิเอยาสุ โทคุกาวะ โยชียาซุไปยังภาคคันโตะ (ภาคตะวันออก) ในขณะที่เดียวกันตระกูลโอคาซาวาระซึ่งเป็นผู้ครองปราสาทมัตสึโมโต้ได้ย้ายไปจับมือสุคามาอิโยสุ ฮิเดโยชิซึ่งสั่งให้คาสึมาสะ อิชิคาวะโยชียาซุไปยังปราสาทมัตสึโมโต้ จากนั้นคาสึมาสะและยาสึนากะ อิชิคาวะซึ่งเป็นพ่อลูกนั้นพยายามทุ่มเทบริหารจัดการปราสาทและเมืองรอบปราสาทอย่างเต็มที่ โดยในสมัยของยาสึนากะได้สร้างหอปราสาท 3 หลัง ได้แก่ เห็นชู (หอปราสาท), อินุอิ โคะ เห็นชู (หอปราสาทเล็กด้านเหนือ) และวาดริ ฮาคุระ (หอเชื่อม) รวมทั้งโกเต็น (วัง), โทะโกะมง (ประตูกลาง), คูโระมง (ประตูด้าน), ฮาคุระ (หอ), โฮริ (คูปราสาท) และสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ เพื่อป้องกันและรักษามุมมรุ (บริเวณที่ล้อมรอบด้วยกำแพงชั้นใน) และนิโนะมรุ (บริเวณที่ล้อมรอบด้วยกำแพงชั้นที่ 2) อีกทั้งให้บรรดานักบรรพมควัอยู่ที่ชั้นโนะมรุ (บริเวณที่ล้อมรอบด้วยกำแพงชั้นที่ 3) ด้วย นอกจากนี้ยังจัดพื้นที่เมืองรอบปราสาทเพื่อนำไปสู่การสร้างรากฐานปราสาทมัตสึโมโต้ในฐานะปราสาทยุคใหม่ ทั้งนี้เชื่อกันว่าหอปราสาทมัตสึโมโต้ถูกสร้างขึ้นในสมัยบุนโรคุปีที่ 2 ถึง 3 (ปีค.ศ. 1593-4) ซึ่งเป็นสมัยที่ยาสึนากะครองปราสาท

มีทัศนียภาพที่ล่งตัว มีเอกลักษณ์โดดเด่นสมเป็นปราสาท 5 ชั้น ที่เก่าแก่ที่สุดในญี่ปุ่น ที่ยังคงหลงเหลือให้เห็น จวบถึงปัจจุบัน รวมทั้งในบริเวณยังมีจุดต่าง ๆ ที่งดงามทรงคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อีกด้วย

คุโรมะง (ประตูค้ำ)

คุโรมะง(ประตูค้ำ)เป็นประตูทางเข้าหลักของสมมารุ(บริเวณที่ล้อมรอบด้วยกำแพงชั้นใน)โดยประกอบด้วยขารูมะง(ประตูห่อ)และเมสึกาตะ(ซุ้มประตูสี่เหลี่ยม)ที่ถือว่าเป็นจุดสำคัญในการป้องกันสมมารุ ทั้งนี้ประตูที่หนึ่ง(ขารูมะง)ถูกสร้างขึ้นใหม่ในสมัยโชวะปีที่ 35 (ปีค.ศ.1960) ส่วนประตูที่สองกับโซเดเบอิ(รั้วข้างประตู)นั้นถูกสร้างขึ้นใหม่ในสมัยเฮเซปีที่ 2 (ปีค.ศ.1990)

บุคคลอุทิศตนในการทุ่มเทอนุรักษ์หอปราสาท (เท็นชู)

หลังสมัยเมจิปราสาทมัตสึโม ได้ทิ้งได้เผชิญ โชคะดะอันเลวร้ายถูกชายทั้งและทำลายอาคัน โอบายทำลายทรัพย์สินเก่าในสมัยนั้นแต่ด้วยความพยายามทุ่มเทของ**ริวอิชิ อิจิกะวะ**และบุคคลอื่น ๆที่ทุ่มสุดและเป็นห่วงต่อโชคะดะของหอปราสาทที่ถูกประยุไป ในที่สุดก็สามารถซื้อหอปราสาทกลับคืนมาได้สำเร็จโดยผ่านอุปสรรคและความยากลำบากต่าง ๆ เพื่อที่จะอนุรักษ์หอปราสาทไว้ แต่กระนั้นหอปราสาท ก็ถูกปล่อยทิ้งไว้ให้รกร้างและเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา จากนั้น**อนุนริ โทบายาชิ**ผู้เป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนมัธยมมัตสึโม ได้ได้ริวกักจวลกับสภาพดังกล่าวจึงได้ช่วยกันจัดตั้งสมาคมอนุรักษ์มหอปราสาทร่วมกับคนอื่น ๆ เมื่อสมัยเมจิที่ 34 (ค.ศ.1901) เพื่อบูรณะซ่อมหอปราสาทโดยการบูรณะซ่อมแซมครั้งใหญ่นี้ใช้เวลาถึง 11 ปีและกอบกู้วิกฤตของหอปราสาทที่ใกล้จะพังทลาย เอาไว้ได้เป็นที่สุด

ไทโคมะง (ประตูลูก)

ไทโคมะง(ประตูลูก)และเมสึกาตะ(ซุ้มประตูสี่เหลี่ยม) ถูกสร้างขึ้นเมื่อราวในสมัยบุเม โรคุปีที่ 4 (ปีค.ศ.1595) โดยมีไทโคโร (หอกลอง) สร้างบนกำแพงหินด้านเหนือเพื่อส่งสัญญาณบอกช่วงเวลาต่างๆ รวมทั้งช่วงที่มีใครเข้าปราสาทหรือเวลาถูกเงินเป็นต้น ทั้งนี้ประตูนี้ถูกสร้างขึ้นใหม่ในสมัยเฮเซปีที่ 1 (ปีค.ศ.1999)

ซากของสมมารุโกเต็น (บริเวณวังชั้นใน)

บริเวณวังชั้นในนี้ได้สร้างขึ้นหลังจากสร้างปราสาทเสร็จสิ้น เพื่อเป็นที่พักอาศัยของขุนนางและเป็นที่ว่าการแคว้นด้วย จึงนับว่าเป็นศูนย์กลางของงานบริหารราชการ แต่ทั้งกระนั้นก็ได้ถูกเผาไหม้เมื่อสมัยเอียวไฮปีที่ 12 (ปีค.ศ.1727) และหลังจากนั้นก็ไม่มาได้สร้างขึ้นใหม่

ซากของโนโนมารุโกเต็น (บริเวณวังชั้นที่ 2)

หลังจากสมมารุโกเต็น (บริเวณวังชั้นใน) ถูกเผาไหม้แล้ว ที่ว่าการแคว้นก็ได้ถูกย้ายมาที่บริเวณวังชั้นที่ 2 และใช้เป็นที่ส่วนกลางในการปกครองท้องถิ่นจนถึงสิ้นสมัยเอโดะ ทั้งนี้ซากของวังนี้ถูกขุดพบตั้งแต่สมัยโชวะที่ 54(ค.ศ.1979)โดยใช้เวลาขุดค้น 6 ปี และจัดเป็นอุทยานประวัติศาสตร์โดยพื้นที่ปูพื้นที่ให้เป็นที่ราบ

เท็นชู (หอปราสาท) สิตำที่มีผนังแข็งแรงสำหรับยามสงคราม และทตสึมิชิเกะ ยากุระ (หอด้านตะวันตกเฉียงใต้) และชิคิมิ ยากุระ (หอชมดวงจันทร์) อันงดงามที่ถูกสร้างในยุคบ้านเมืองสงบสุข ภายหลังทอดเทคนิคสถาปัตยกรรมก่อสร้างชั้นเยี่ยมอันหลายหลากมากมายมาจนถึงปัจจุบัน

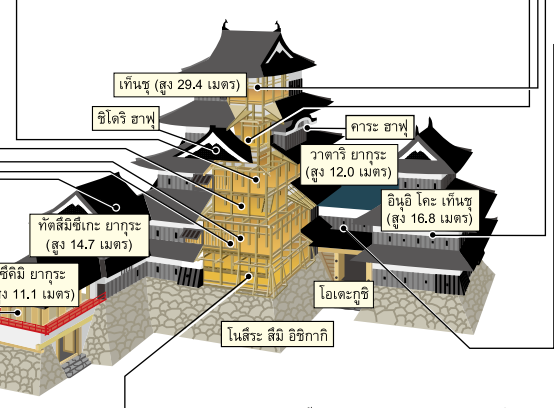
ห้องมืดที่ไม่มีหน้าต่าง อยู่ชั้น 3 ของเท็นชู (หอปราสาท) หามองหอปราสาทจากภายนอกดูเหมือน มี 5 ชั้นแต่ชั้นที่จริงภายในห้องนี้ทั้งหมด 6 ชั้น เพราะชั้นนี้จะไม่เห็นจากภายนอกซึ่งถือว่าเป็นห้องที่ปลอดภัยที่สุด ดังนั้นเมื่อมีสงครามเหล่าขามุไรจึงมารวมตัวกันเพื่อใช้เป็นห้องลับจากศัตรูเนื่องจากเป็นห้องมืดโดยมีแสงแดดเข้าจาก โกรงไม้ไผ่ รั้วกันที่เรียกว่าคัสึระ โทชิทางด้านใต้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

หน้าต่างที่มีลักษณะเฉพาะตัว อยู่ชั้น 2 ของเท็นชู (หอปราสาท) ห้องนี้สว่างกว่าห้องอื่นเนื่องจากมีหน้าต่างมากที่มีโครงไม้แบบวงรีที่เรียกว่านุชะมาโคะ (หน้าต่างนักรบ) อยู่ 3 ด้าน คือ ตะวันออก ตะวันตกและ ใต้ โดยชั้นนี้แบ่งออกเป็น 4 ห้อง เชื่อกันว่าเป็นห้องรวมพลของเหล่าขามุไรที่เรียกว่านุชะคามาริ

คลังเก็บอาวุธปืนของปราสาทมัตสึโมได้ อยู่ชั้น 2 ของเท็นชู (หอปราสาท) เป็นห้องที่เก็บรักษาปืนไฟและเอกสารอันมีค่า ที่เกี่ยวข้องกับต่างๆ ที่ได้รับมอบจากมิชิซึเกะและคาโยโคะ อาคาบะนะซึ่งเป็นคู่สามีภรรยาผู้ล่วงลับที่เกิดในเมืองมัตสึโมได้

หอ 2 หลังที่สร้างต่อเติมทีหลังในช่วงที่บ้านเมืองสงบสุข
ทตสึมิชิเกะ ยากุระ (หอด้านตะวันตกเฉียงใต้) หอที่อยู่ด้านตะวันตกเฉียงใต้ (เรียกว่า ทตสึมิ) ของเท็นชู (หอปราสาท) ถูกสร้างขึ้นพร้อมและติดกับชิคิมิ ยากุระ (หอชมดวงจันทร์) ในสมัยดั่งเอโดะประกอบเป็นสองชั้น โดยชั้น 1 มีหน้าต่างนักรบที่เรียกว่านุชะมาโคะส่วนชั้น 2 มีหน้าต่างรูปหัวคอตที่เรียกว่าคาโมาโคะมีประตูเลื่อนสองบานด้านในที่คิดแปลงสร้างไว้เพื่อระบายน้ำฝน

ชิคิมิ ยากุระ (หอชมดวงจันทร์) หอสำหรับชมดวงจันทร์ ซึ่งเป็นหอเปิดโถงลมพัดผ่านจาก 7 ทิศ (เหนือ, ตะวันออกและใต้) เมื่อเอะโระสุเดือนที่มีจันทร์หลายๆ ชื่ออยู่ด้านหน้าทีเรียกว่าโมรายาโคะทั้งสามด้านออก มองดูคล้ายสิแลงระบอหาวรวมทั้งเพดานรูปท้องรีรวมกันแล้วดูเหมือนหอได้ถูกเปิดให้โล่งสร้างบรรยากาศต่างจากเท็นชู (หอปราสาทใหญ่), อินุอิ โคะ เท็นชู (หอปราสาทเล็กด้านเหนือ) และ วาดาริ ยากุระ (หอเชื่อม) ด้วย

บันไดชั้นไปชั้น 6 อยู่ชั้น 5 ของเท็นชู (หอปราสาท) เชื่อกันว่าเสาหลัก ๆ มารวมตัวจัดประชุมแค้นกันสู้รบในพื้นที่นี่ และเนื่องจากเพดานชั้นนี้มีความสูง 4.54 เมตรซึ่งสูงกว่าชั้นอื่น ดังนั้นจึงมีแค่บันไดชั้นนี้เท่านั้นที่มีขานบันไดทำให้บันไดชั้นนี้ไม่ร้อนมากเท่าชั้นอื่น

โกสะ โนะ มะ (ห้องพักขุนนางผู้ครองปราสาท) อยู่ชั้น 4 ของเท็นชู (หอปราสาท) ห้องรูปแบบโซอินของชั้นนี้ใช้เป็นที่พักนัก (เรียกว่าโกสะโยะ) ของขุนนางผู้ครองปราสาทขามุจากเงิน ซึ่งห้องนี้มีเพดานสูงและแสงแดดเข้าจากทั้งสี่ด้าน โดยเสาห้องนี้มีส่วนแต่จากคันอิอิกัน (คันไซเพชร) และผ่านการใส่ด้วยกบ อีกทั้งยังมีผืนเล็กที่อยู่ระหว่างกรอบประตูด้านบนและเพดานด้วย ซึ่งถือว่าเป็นห้องที่ถูกสร้างขึ้นอย่างพิถีพิถัน

เท็นชู (สูง 29.4 เมตร)
ชิโคริ ฮาฟู
คาระ ฮาฟู
วาดาริ ยากุระ (สูง 12.0 เมตร)
อินุอิ โคะ เท็นชู (สูง 16.8 เมตร)
โอตะกุชิ
โนสึะ สึมิ อิชิากิ

เสาต่าง ๆ ที่ใช้ ในชั้น 1 ของเท็นชู (หอปราสาท) วัสดุที่ใช้ทำเสาเหล่านี้มีทั้งต้นสนลือก, ต้นโอ๊กและต้นสนเป็นต้น โดยเชื่อกันว่าชั้นนี้เคยเป็นห้องเก็บอาหาร, อาวุธและดินปืนมาก่อน

ชั้นบนสุด อยู่ชั้น 6 ของเท็นชู (หอปราสาท) ชั้นนี้ใช้เพื่อสังเกตการณ์ศัตรูเรียกว่าโมโรโอะมะสุโรบ เพดานของชั้นนี้มีคาบรูปอินะเงะ (เหมือนเชือกพันเกลียว) พื้นประกบกันเป็นเกลียวแฉก โดยตรงกลางเพดานมีเทพเจ้าพิทักษ์ปราสาทมัตสึโมได้ที่เรียกว่านิจูโรกุ ฮาชิเน (เทพเจ้าคนที่ 26) ประดิษฐานไว้ด้วย

มารุตะ บาริระ (เสาไม้ซุง) ที่อินุอิ โคะ เท็นชู (หอปราสาทเล็กด้านเหนือ) ภายในอินุอิ โคะ เท็นชูใช้มารุตะบาริระ (เสาไม้ซุง) หลายๆ ต้น โดยเสาไม้ซุง 12 ต้นที่ชั้น 3 และชั้น 4 นั้นมีมาตั้งแต่สมัยก่อสร้างปราสาทครั้งแรกเมื่อกว่า 400 ปีที่แล้ว

วาดาริ ยากุระ (หอเชื่อม) ซึ่งเป็นทางเข้าสู่เท็นชู (หอปราสาท) เป็นหอที่เชื่อมระหว่างเท็นชูและอินุอิ โคะ เท็นชู (หอปราสาทเล็กด้านเหนือ) โดยประตูทางเข้าของเท็นชูที่เรียกว่าโอตะกุชินันมีบานประตูแข็งแกร่ง ศัตรูจึงบุกเข้าไปข้างในได้ยาก ส่วนชั้น 2 แสดงวัตถุต่างๆ เช่น กระเบื้องหลังคาหอปราสาท สลักตะปูแบบญี่ปุ่นที่ช่างตีเหล็กได้ถอดออกมาได้ทีละตัว ๆ เป็นต้น

อิชิโอโดชิ (ช่องปล่อยหิน) และซามะ (ช่องยิงธนูและปืน) ในหอปราสาทเท็นชู สามารถชมรูปแบบการสู้รบโดยให้เป็นอาวุธหลักชุดที่มีสงครามและแบบต่าง ๆ ของตัวปราสาทเช่นกำแพงหนังกา ซองอิงธนูที่เรียกว่าซาซามะและช่องยิงปืนที่เรียกว่าเพโซไซมาระวม 115 ช่อง ส่วนชั้น 1 ของทั้งเท็นชู (หอปราสาท), อินุอิ โคะเท็นชู (หอปราสาทเล็กด้านเหนือ) และวาดาริ ยากุระ (หอเชื่อม) นั้นมีช่องปล่อยหินที่เรียกว่าอิชิโอโดชิ ซึ่งช่องอิชิโอโดชินี้มีไว้เพื่อป้องกันไม่ให้ศัตรูปีนกำแพงหินอีกทั้งเป็นป้อมปราการที่มีประสิทธิภาพในการโจมตี สามารถยิงปืนได้เหมือนช่องซามะด้วย เป็นป้อมปราการที่มีประสิทธิภาพในการโจมตี